

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu **P., a.s. Ž.**, IČO: X., na odvolania konkurzných veriteľov a správcu konkurznej podstaty úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. septembra 2007 č. k. 51-24 K 395/97-Ga-3657, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. septembra 2007 č. k. 51-24 K 395/97-Ga-3657 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým uznesením udelil správcovi konkurznej podstaty JUDr. I. K. súhlas na vyplatenie odmeny v celkovej výške 22 122 358 Sk s tým, že z tejto odmeny prináleží osobitnému správcovi JUDr. I. Č. 50 % vo výške 11 061 179 Sk. Zároveň zrušil konkurz na majetok úpadcu pre nedostatok majetku a JUDr. I. K. zbavil funkcie správcu a JUDr. I. Č. funkcie osobitného správcu.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podaním z 28.8.2007 požiadal správca o vyplatenie odmeny s možnosťou jej navýšenia o $\frac{1}{4}$ vzhľadom na ustanovenie osobitného správcu, čo predstavuje celkom 22 122 358 Sk podľa § 6 písm. a/ a § 7 ods. 1 vyhlášky č. 493/1991 Zb. Vyúčtovanie odmeny predložil súdu aj osobitný

správca. Súd pri výpočte odmeny vychádzal zo znenia cit. vyhlášky účinného do 8.10.2001 vzhľadom na skutočnosť, že prieskumné pojednávanie sa v tejto veci uskutočnilo dňa 21.5.2001. S prihliadnutím na výšku finančných prostriedkov získaných do podstaty by správcovi prináležala odmena vo výške 52 148 661,60 Sk, ale po vyplatení oddelených veriteľov zostala len suma 22 122 358 Sk, ktorú súd rozdelil pomerne. K tomu treba pripočítať vyplatené zálohy, pre správca vo výške 6 908 000 Sk a pre osobitného správca 5 862 000 Sk, ktoré súd ponechal v platnosti. Pri rozhodovaní o podiele osobitného správca súd zohľadnil, že k jeho ustanoveniu došlo v súlade so zákonom, na základe žiadosti správca, ktorý zo zdravotných dôvodov podmienil zotrvanie vo funkcii znížením rozsahu jeho povinností. Uznesením z 10.11.1999 bol osobitnému správcovi vymedzený rozsah činnosti „správa a speňažovanie nehnuteľného majetku, vrátane výrobnotechnologického zariadenia podniku úpadcu“. Podľa názoru súdu, z ustanovenia § 7 ods. 4 cit. vyhlášky nevyplýva, že odmena osobitného správca by nemala prekročiť možné navýšenie o jednu štvrtinu. Pri stanovení jeho odmeny treba zohľadniť jeho celkový podiel na výkone správy a speňažovaní majetku, inak by mohlo dôjsť k nedostatočnému ohodnoteniu jeho práce. Pretože po vyplatení oddelených veriteľov, odmeny správcovi a odpočítaní nákladov na správu a udržiavanie podstaty nezostali žiadne finančné prostriedky, súd na návrh správca rozhodol o zrušení konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. d/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“). Súčasne rozhodol aj o zbavení funkcie správca a osobitného správca.

Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie správca konkurznej podstaty JUDr. K. a konkurzní veritelia S. K., a.s. Bratislava, Daňový úrad N. B., S. P., pobočka Ž. a C. C. C., a.s. Bratislava.

Správca konkurznej podstaty podal odvolanie len proti výroku uznesenia, ktorým súd priznal osobitnému správcovi JUDr. Č. odmenu vo výške 11 061 179 Sk, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia. Poukázal na ustanovenie § 7 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, z ktorého podľa jeho názoru vyplýva, že odmena osobitného správca môže dosiahnuť maximálne 25 % odmeny správca, čo podrobne zdôvodnil vo svojom podaní z 28.8.2007 s tým, že po zohľadnení vyplatenej zálohy môže byť osobitnému

správcovi z celkovej sumy na odmenu vo výške 22 122 358 Sk priznaná iba suma 1 116 471,60 Sk. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok uznesenia súdu prvého stupňa tak, že osobitnému správcovi JUDr. I. Č. prináleží zo sumy 22 122 358 Sk odmena vo výške 1 116 471,60 Sk.

Konkurzný veriteľ S. K., a.s. Bratislava v podanom odvolaní namietal, že pri určení odmeny správcu a osobitného správcu súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia a použil nesprávnu právnu úpravu. Opomenul skutočnosť, že v konaní bolo dodatočné prieskumné pojednávanie dňa 11.11.2002, preto podľa ustanovenia § 11c ods. 3 vyhlášky č. 398/2001 Z. z. na výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty treba použiť ustanovenia §§ 6 až 9d vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Takto určená konkurzná odmena pri dosiahnutí základu na jej určenie v sume 521 486 616 Sk predstavuje 9 182 880,00 Sk. Ďalej vytýka súdu, že zrušil konkurz napriek tomu, že neboli riešené pohľadávky proti podstate, ktoré neboli popreté ani uspokojené. Namietal tiež nedodržanie postupu podľa § 29 ZKV, lebo súd schválil rozvrh výťažku bez vypracovania a schválenia konečnej správy. Postupom súdu bola konkurzným veriteľom odňatá možnosť dohliadať na nakladanie s majetkom podstaty a uplatniť námietky proti konečnej správe. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Konkurzný veriteľ Daňový úrad N. B. v odvolaní proti uzneseniu namietal, že súd pri určení odmeny správcov vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože nezohľadnil skutočnosť, že v predmetnej veci bolo dodatočné prieskumné pojednávanie dňa 11.11.2002. Rozhodol tiež o zrušení konkurzu napriek tomu, že neboli riešené pohľadávky odvolateľa proti podstate vo výške 789 352 Sk, ktoré neboli ani popreté, ani uspokojené. Rovnako namietal nedodržanie postupu podľa § 29 ZKV, keď súd schválil rozvrh výťažku bez konečnej správy o speňažovaní majetku. Postupom súdu bola konkurzným veriteľom odňatá možnosť dohliadať na nakladanie s majetkom podstaty a uplatniť prípadné námietky proti konečnej správe. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Konkurzný veriteľ S. P., pobočka Ž., v odvolaní uviedol, že speňažením majetku v konkurznej podstate bola dosiahnutá suma vo výške 521 486 616 Sk, z ktorej po uspokojení oddelených veriteľov zostala čiastka 22 122 358 Sk, ktorú súd schválil ako odmenu pre správcu a osobitného správcu po 50 % pre každého. Pri určení výšky odmeny súd vychádzal zo znenia vyhlášky č. 493/1991 Zb. účinného do 8.10.2001, s čím nesúhlasí, pretože uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.10.2002 bolo v tejto veci nariadené dodatočné prieskumné pojednávanie na deň 11.11.2002. To znamená, že odmenu správcov bolo treba počítať podľa cit. vyhlášky v znení účinnom od 8.10.2001. Pretože v konkurznom konaní nebola predložená konečná správa a odmena správcov bola vypočítaná nesprávne (bolo im priznané viac, než im patrí), navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Proti uzneseniu podal odvolanie aj ďalší konkurzný veriteľ – C. C. C., a.s. Bratislava. V odvolaní uviedol, že pôvodný veriteľ – S. sporiteľňa, a.s., si prihlásil svoju splatnú pohľadávku vo výške 18 894 895,70 Sk s právom na oddelené uspokojenie, pretože pohľadávka bola zabezpečená záložným právom. V zmysle § 28 ZKV opakovane žiadal správcu o vydanie výťažku, napokon dňa 27.7.2007 mu bola na účet pripísaná suma 3 629 000 Sk, poukázaná správcom ako výťažok pre oddeleného veriteľa. Tým, že súd rozhodol o zrušení konkurzu, odňal mu možnosť konať pred súdom, pretože mu znemožnil podať odvolanie proti opatreniu súdu, ktorým dal súhlas na vydanie výťažku. Rovnako namietal nesprávny postup súdu pri výpočte odmeny správcu, pri ktorom súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože vzhľadom na dodatočné prieskumné pojednávanie dňa 11.11.2002 mal súd pri výpočte odmeny použiť ustanovenia § 6 až 9d vyhlášky č. 493/1991 Zb., podľa ktorých odmena predstavuje 9 182 834 Sk. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd S. republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p., a dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné.

Z obsahu podaných odvolaní vyplývajú v podstate dva odvolacie dôvody, a to jednak nesprávne právne posúdenie (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) spočívajúce v nesprávnom výklade vyhlášky č. 493/1991 Zb. pri určení výšky odmeny a jednak odňatie možnosti konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) v dôsledku postupu súdu, ktorý rozhodol o zrušení konkurzu bez predchádzajúceho vypracovania a schválenia konečnej správy.

Pokiaľ ide o odmenu správcov, jej výpočet je upravený vyhláškou č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní, a ktorá bola opakovane novelizovaná. Podstatnú zmenu výpočtu odmeny priniesla vyhláška č. 389/2001 Z. z., z ktorej v spojení s vyhláškou č. 398/1001 Z. z., o. i., vyplýva, že jej ustanovenia § 6 až § 9d sa použijú na odmenu správcov a ich zástupcov v začatých konaniach, v ktorých k 8. októbru 2001 nebolo skončené prieskumné pojednávanie. Súd prvého stupňa pri udelení súhlasu na vyplatenie odmeny správcu akceptoval jej výpočet podľa právnej úpravy platnej pre prípad skončenia prieskumného pojednávania do 8. októbra 2001, pričom sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že v prejednávanej veci súd nariadil dodatočné prieskumné pojednávanie na deň 11.11.2002. ZKV nepozná iný pojem, než prieskumné pojednávanie, z čoho vychádzal aj judikát prijatý obchodným kolégiom Najvyššieho súdu SR, ktorý bol uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 3/2004 pod č. R 53/2004 a podľa ktorého prieskumné pojednávanie možno považovať za skončené až preskúmaním poslednej včas doručenej prihlášky. Ako vyplýva zo zápisnice z tohto prieskumného pojednávania (č. I. 1319 až 1321), boli na ňom preskúmané pohľadávky konkurzných veriteľov, čo znamená, že prieskumné pojednávanie v danej konkurznej veci treba považovať za skončené až dňom 11. novembra 2002. Treba preto súhlasiť s námietkami odvolateľov, že súd pri schvaľovaní výšky odmeny správcov vec nesprávne právne posúdil, pretože na jej výpočet neaplikoval relevantné znenie právneho predpisu.

Už len táto skutočnosť sama o sebe má za následok, že nie je dôvod na zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. d/ ZKV. Navyše treba prisvedčiť odvolateľom, že postupom súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom, a to tým, že v konaní nebol dodržaný postup podľa § 29 ZKV. Súd napriek tomu, že

speňažením podstaty bola získaná suma vyše 521 mil. Sk, akceptoval návrh správcu na zrušenie konkurzu bez vypracovania konečnej správy, čím skutočne odňal konkurzným veriteľom zákonnú možnosť podať k nej prípadné námietky.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ a ods. 3 O.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ňom bude musieť predovšetkým správca vypracovať a predložiť konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov a dodržať ďalší postup vyplývajúci z ustanovení ZKV. Pri schvaľovaní jeho odmeny je súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Odvolací súd ešte poznamenáva, že sa nestotožňuje s právnym názorom správcu konkurznej podstaty, že ak bol v konaní ustanovený aj osobitný správca, zo skutočnosti, že súd môže zvýšiť odmenu najviac o jednu štvrtinu by malo zároveň vyplývať, že odmena osobitného správcu je limitovaná výškou 25% odmeny správcu. Pri určení výšky odmeny osobitného správcu by mal súd zohľadniť najmä dĺžku výkonu jeho funkcie, rozsah vykonanej činnosti, prípadne príjem, ktorý pre konkurz získal, a svoje rozhodnutie by mal aj dostatočne a presvedčivo odôvodniť, aby bolo preskúmateľné z hľadiska jeho správnosti.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 26. júna 2008

JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: